

אור דוד

בס"ד | ב' ניסן תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ
ויקרא	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	92	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	18:19	18:37	18:31	19:32	19:34	19:33		

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פעם אחת הזמינו ה"משכילים" את המגיד מדובנא לדרוש בפניהם אך בתנאי אחד: כל הזמן אתה מברך בסוף הדרשה שנזכה לביאת המשיח, אנחנו לא מאמינים במשיח אז אל תדבר עליו. רבי יעקב קרנץ המגיד מדובנא הסכים. הוא דרש בפניהם על האמונה בה' ונתן להם מוסר. בסוף אמר שיסיים במשל: פעם אחת הלך התרנגול ביער. ראה אותו השועל והתחיל לרדוף אחריו. התרנגול ברח וטיפס על עץ. השועל ניסה מלמטה לפייס את התרנגול שירד ואמר לו: תרד תרנגול, אנחנו חברים נשחק ביחד. אמר התרנגול: מה פתאום? אתה תטרוף אותי! אמר השועל: מה לא שמעת שהמשיח הגיע וכתוב שבימות המשיח: "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע...". התרנגול השתכנע וכמעט שירד אך אז הגיע כלב בולדוג גדול שראה את השועל והתחיל לרדוף אחריו. השועל ברח ולאחר כמה זמן חזר לעץ ופנה שוב לתרנגול שירד. התרנגול אמר: אתה שקרן! איך הגיע המשיח והבולדוג רדף אחריו? אמר השועל: עזוב אותך, הכלבים לא מאמינים במשיח (-: חשבת לעצמי שהקורונה מלמדת אותנו באופן כואב שיש מנהיג לעולם. בטיפשות שוכחים ממנו, מהיעוד של עם ישראל, מהמשיח. שקועים בפלאפון, במדיה, שוכחים מבני אדם, חושבים שבכוחנו לעשות הכל. בואו נתחזק בתורה, במצוות, בקרבת אלוקים. פגשתי שכן לאחרונה שנראה חיצונית רחוק מתורה והוא שאל אותי על זמני תפילות בבית כנסת. אז נכון שעכשיו גם בתי הכנסת סגורים אבל זה לא משנה את הכמיהה והרצון של כל יהודי לחזור לשורשיו. בברכת רפואה שלמה לכל חולי עם ישראל ולכל העולם. אוהב אתכם! שבת שלום, חודש טוב ובשורות טובות (-:)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ג' ניסן: כד ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: כה קרבנו קערת פסח אחת של שים ומאָה משקלה מזרק אחד פסח שבועים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת פלולה בשמן למנחה: כו כף אחת עשירה זהב מלאה קטרת: כז פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: כח שעיר עזים אחד לחטאת: כט וילזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן:

(במדבר ז, כד-כט) (ע"פ שמות מ, יז ובמדבר ז, א)

[ה' נידבר והנה אל משה לאמר: קח את הלונים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וזו כה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטא (והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו)

(במדבר ח, ה-חצי פסוק ז) (רש"י במדבר ז, א)

א בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלששאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה: ב בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: לחם חמדות לא אכלתי ובשר נינן לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלא את שלשת שבועים ימים:

(דניאל י, א-ג) (ע"פ מצודת דוד פסוקים ב ו-ד)

[יב ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אל הדיך נשמעו דבריך ואני באת בדברך: יג ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלך פרס:

(דניאל יב, יג) (כנ"ל)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

(יז) ובהמתבאר מובנה היטב קושיא ג' הנ"ל שהקשינו, שבעת שאנו מסתכלים על עצמנו, אנו מוצאים את עצמנו מקולקלים ונבזים שאין כמונו לגנות, ובעת שאנו מסתכלים על הפועל שפעל אותנו, הרי אנו צריכים להיות ברום המעלות, שאין כמוהו לשבח, כיאות להפועל שברא אותנו. כי מטבע הפועל השלם שפעולותיו שלמות. ובהאמור מובן היטב, שאותו הגוף שלנו בכל מקריו וקניניו האפסיים אינו כלל הגוף שלנו האמיתי, שהרי הגוף שלנו האמיתי, כלומר, הנצחי, השלם בכל מיני שלמות, כבר הוא מצוי עומד וקיים בא"ס ב"ה בבחינת מצב הא', שמקבל שם צורתו השלמה מהעתיד להיות במצב הג', דהיינו קבלה בצורת השפעה, שהיא בהשואת הצורה לא"ס ב"ה. ואם אמנם מצבנו הא' עצמו מחייב שתנתן לנו במציאות הב' את הקליפה של אותו הגוף שלנו, בצורתה הבזויה והמקולקלת, שהוא הרצון לקבל אך לעצמו, שהוא כח הפירוד מא"ס ב"ה כנ"ל, בכדי לתקנו, ולאפשר לנו לקבל הגוף הנצחי שלנו בפועל גמור במצב הג', אין לנו להתרעם על כך כלל, כי העבודה שלנו לא תצויר רק בגוף הזה הכלה ונפסד, כי אין אדם מתקן מה שאין בו. באופן שבאמת אנו מצוים באותו שיעור השלמות הראוי ומותאם להפועל השלם שפעל אותנו גם במצבנו זה הב', כי גוף זה אינו פוגם אותנו במשהו, שהרי הוא עומד למות ולהתבטל, ואינו מוכן לנו, רק בשיעור זמן, הנחוץ לבטלו, ולקבל צורתנו הנצחית.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, וארא ק"א ע"ב.

הא רע, שנתגלה מדת הדין שבה. וצריכים תפילה ותשובה לחזר ולהמתיקה במדת הרחמים. כמו שהיתה מטרם החטא. ומגפה נמשכת מדינים דדכר מכח התגברות קו שמאל על הימין, שדינים אלו נמשכים מבינה, שה"ס עלמא דדכורא, וה"ס מדת הרחמים, וא"כ אין צריכים כאן תפלה, שענינה הוא להמתיק את הנוקבא במדת הרחמים שהוא בינה, כי אדרבא, הדינים, הללו ממדת הרחמים באים, שה"ס בינה, ששם מקום מציאת ג' הקוין הללו. אלא שצריכים להעלות מ"ן בסוד מסך דחירק, ולהמשיך קו אמצעי ולכלול הקיים ימין ושמאל זה בזה בכינה גופה, ומשם אל ז"ן. וזהו נעשה בסוד הקרבת הקטרת, או על ידי אמירתה בכונה.

וזה"ש, אמר להו ניוזל לבי כנישתא, כי תחילה חשב ר' אחא שיש דבר בעיר, וא"כ צריכים תפלה להחזיר הנוקבא למדת הרחמים, וע"כ אמר להם ניוזל רבי כנישתא להתפלל, אבל כששמע שיש מיתה בהמון, שאמרו לו פלוני ופלוני מיתו פלוני ופלוני נסו למות, אז ראה שהוא מגפה, לכן, אמר להו ר' אחא לית עתא לקיימא הכי וכו', כי למגפה אין תפלה מועלת כי אינה חסרה אז ממיתוק במדת הרחמים, אלא שצריכים קטורת דוקא, לגלות בה קו אמצעי ולכלול הקוין זה ידי אמירה בכונה את פרשת הקטרת. וסוד ד' פעמים עשרה אנשים שלקח עמו וסידרם לומר פרשת הקטרת, לד' זויות העיר, שעשו כן ג' פעמים, הוא להמשיך י"ג מדות הקדושות

קכד) ר' אחא אזל וכו': ר' אחא הלך לכפר טרשא, ובא שם למלון, התלחשו עליו כל בני העיר, אמרו, אדם גדול בא לכאן נלך אליו. באו אליו. אמרו לו, וכי אינו חס על המגפה. אמר להם מהו. אמרו לו, שכבר יש שבעה ימים שמגפה שורה בעיר, וכל יום היא מתחזקת ואינה מתבטלה.

קכה) אמר להו וכו': אמר להם נלך לבית הכנסת ונבקש רחמים מהקב"ה. עוד שהיו הולכים, באו אנשים ואמרו להם פלוני ופלוני מתו. פלוני ופלוני נוסים למות. אמר להם ר' אחא, אין עתה העת לעמוד כך כי השעה דוחקת.

קכו) אבל אפרישו וכו': אלא הפרישו מכם ארבעים אנשים, מאלו הכשרים ביותר, ויתחלקו עשרה עשרה לד' חלקים. ואני עמכם. עשרה לזוית זו של העיר ועשרה לזוית זו של העיר. וכן לד' זויות של העיר.

ותאמרו, ברצון נפשכם הענין של קטורת הסמים, אשר הקב"ה נתן למשה. וענין הקרבנות תאמרו ג"כ עמו.

פירוש כי יש דבר, ומגפה, דבר פירוש כמ"ש חז"ל (תענית כ"א). אם ג' אנשים מתים בג' ימים זה אחר זה בעיר וכו' הוא דבר. אבל מגפה, הוא מיתה בהמון. כעין שכתוב בפ' קרח, ויהי המתים במגפה ארבעה עשר אלף. ויש ב' בחינות בכללות כל הדינים: דינים דנוקבא, הנק' פתח האהל. ודינים דדכר הנק' כחום הים. (כנ"ל דף י"ט ד"ה והוא, עש"ה). ודבר נמשך מן דינים דנוקבא, בסוד לא וכו'

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "עמון" (שמואל-ב' פרקים י-יג) מקבילה ל-ויקרא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. אצל מי השאיר יואב את יתר העם וערך מלחמה לקראת ארם

ד. את מה דוד ביזה וה' יקים עליה רעה

ב. אשתו של אוריה הזחתי "שליחה לדוד" הרה אגכי

ה. מה לאיש העשיר בא ולכן הוא לקח את הכבשה

ג. איפה בת שבע היתה כשדוד ראה אותה

ו. מה לילד קרה כשצאת לביתו פנה

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: ארון האלקים, בית עבד אדום, גדול, דוד, הדדעזר, ותב

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעיתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעיתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיהבת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com